

5 Pladser af de 9. Men nu i Dag kunde der, hvis Højregruppen stadig talte 12 Stemmer, tvistes derom, og eventuelt kunde der blive Tale om Lodtrækning. Men da vi have 13 Stemmer, kan der aldeles ikke være Tale om det; nu er Sagen ligefrem og klar, og jeg retter en indtrængende Appel til Reformpartiet om uanset de Ord, der faldt forleden, og som vistnok ingen vil gøre gældende vare vel overvejede og heller ikke behøvede at være det paa Grund af den Hurtighed, hvormed der skulde tales, at bidrage til, at det Resultat, der her fremgaar af Valget, bliver et, som er fyldestgørende for Retfærdigheden.

Zahle: Maa jeg i stærkeste Modsætning til de sidste Bemærkninger af den ærede sidste Taler (Ellinger) bestemt støtte, at Reformpartiet fastholder det Standpunkt, som her er tilkendegivet af det ærede Medlem for Løvel. Jeg maa komplimentere Reformpartiet i Anledning af det Standpunkt, det har taget. For det største Mindretal her i Tinget at tage det Standpunkt ved en vigtig Sags Afgørelse at sige „stemmer ikke“, det er meget fornuftigt efter den Beskaffenhed, dette største Mindretal har. Jeg vil ønske og haabe, at dette maa være det første Skridt paa en ny Bane, saa det blev en almindelig Praksis her i Tinget, at Reformpartiet sagde „stemmer ikke“, saa fik alle Sagerne en betydeligt forstandigere Afgørelse.

P. Knudsen: Efter de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Løvel, kunde jeg maaske undlade yderligere Bemærkninger. Det fremgik jo deraf, at Reformpartiet betragter de 3 Mandater, som det radikale Venstre og Socialdemokratiet have tilsammen, som en status quo, og at det betragter sig som staaende udenfor det Spørgsmaal, hvorledes de to Grupper fordele disse Mandater mellem sig. Jeg har ikke noget at sige dertil, og naar det ikke var, at det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds havde holdt de to lange Taler, skulde jeg ikke have begæret Ordet, men jeg kan ikke lade hans Ord staa uimodsagte. Det ærede Medlem begyndte med at citere en Udtalelse af det Medlem af Forsvarskommissionen, som nu har nedlagt sit Mandat, om, at Forsvarskommissionen burde sammensættes i Forhold til Partiernes Udbredelse i Befolkningen, og det ærede Medlem byggede meget paa denne Udtalelse. Men i Henhold dertil mener jeg, at saa er Højre jo alt for uhyre stærkt repræsen-

teret i Kommissionen. Dets Udbredelse i Befolkningen berettiger det jo paa ingen mulig Maade til at besætte 6 Pladser, langt mindre til at gøre Krav paa den 7de. Jeg kan godt være enig, baade med det ærede Medlem for Holbæk (Fogtmann) og det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds i, at vi bør gaa ud fra, hvilken Udbredelse de forskellige Anskuelser have, men det vilde rimeligvis føre til, at Højre maatte nøjes med 2 Mand eller noget lignende i Kommissionen. Det ærede Medlem glemte jo, hvad jeg tilføjede i mine Udtalelser forleden, nemlig at ihvorvel Højre var 12 Mand, og vi vare 12, og der mulig kunde tvistes om, hvem der skulde besætte Pladsen, saa var dog Retfærdighedshensynet paa vor Side, idet Højre er saa stærkt repræsenteret gennem Landstinget, at det ikke kan og ikke bør gøre Krav paa den Plads, her skal besættes. Det, at Højre nu tilfældigvis i Dag er blevet 13 i Stedet for 12 og maaske i Morgen er 11 eller 10, eller hvor mange det nu kan blive, skal jeg slet ikke røre ved, for det kommer slet ikke den Sag ved, det er Højres store Repræsentation, det kommer an paa. Undersøger man, hvorledes Højre i Virkeligheden er repræsenteret, viser det sig, at de have en Mand mere, end de ere berettigede til. Det gamle Højre har jo gennem Landstinget 5 Medlemmer, de frikonservative 1, Reformpartiet 2 og de moderate 1. Men efter Valgene er Stillingen i Landstinget noget anderledes. Reformpartiet, moderate, radikale og Socialdemokratiet have sluttet sig sammen i en Valgruppe paa 27, og disse Partier have nu 3 Medlemmer, idet Reformpartiet har 2 og de moderate 1, men de burde tilsammen have 4, og Højre burde nøjes med 4. Naar saaledes Højre har 1 Mand mere, end de have Krav paa, synes jeg ikke, de have Berettigelse til her i Folketinget at kræve den 7de Plads — naar jeg regner de frikonservative med. De ere rigeligt repræsenterede. Hvad Socialdemokratiet angaar, staa vi efter Forholdstalsvalgmaaden paa bar Bund, hvad enten vi staa alene eller sammen med de radikale, ingenlunde saaledes, at vi skulle nøjes med den sidste Plads. Naar man tvistes om, hvorvidt vi have Ret til den eller ej, saa kunde man jo deraf slutte, at vi stode saadan lige paa Grænsen til, om vi overhovedet kunne faa denne Mand eller ej, men Stillingen er jo den, at hvis Forholdstalsvalgmaaden blev anvendt paa bar Bund overfor samtlige 9 Medlemmer af